

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้กระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวน 31 คน การวิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบวัดเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และแบบประเมินผลการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ และทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของคะแนนที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการทดสอบค่า t (t-test)

การอภิปรายนำเรื่องการเปลี่ยนแปลงเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ก่อนที่จะกล่าวถึงผลการวิจัยในการทดสอบสมมติฐานการวิจัย จะบอกกล่าวถึงผลการเปลี่ยนแปลงและสิ่งที่เกิดขึ้นจำแนกตามกิจกรรมและระยะเวลาที่เกิดขึ้น ซึ่งผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้จะเป็พื้นฐานที่สำคัญของการวิจัยนี้

ผลการเปลี่ยนแปลงและสิ่งที่เกิดขึ้นขณะดำเนินการตามกระบวนการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ มีรายละเอียดจำแนกตามกิจกรรมและระยะเวลาที่เกิดขึ้น ดังนี้คือ

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย

สมาชิกแต่ละคนมาจากสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ตลอดจนบทบาท หน้าที่ที่ถูกกำหนดทางสังคม เช่น ชั้นปี ความเป็นพี่ - เป็นน้อง สิ่งเหล่านี้จะเป็นอุปสรรค ขัดขวางต่อการที่จะเปิดตัวเองและรับฟังผู้อื่น สนใจ ใฝ่ใจผู้อื่นอย่างชัดเจน กิจกรรมที่เลือกใช้เป็นกิจกรรมง่าย ๆ และสั้น ๆ เพื่อที่จะให้สมาชิกสะดวกใจ รู้สึกอิสระ และง่ายที่จะกระทำ ใช้เวลาในการทำกิจกรรมประมาณ 1 ชั่วโมง

จากกิจกรรมที่ใช้นี้ สังเกตเห็นว่าสมาชิกจะเคลื่อนเข้าไปหาผู้อื่นอย่างช้า ๆ โดยบางคนอาจใช้การสบตา ยิ้มให้ก่อน แล้วค่อยเคลื่อนเข้าไปหาสมาชิกคนอื่น แต่บางคนก็รอให้สมาชิกที่สบตาเคลื่อนเข้ามาหาตน สมาชิกบางคนใช้วิธีหาสมาชิกอื่นโดยการหันหลัง หรือย้ายขวา สังเกตดูสมาชิกยังคงประหม่าต่อกัน การจับคู่พูดคุยยังคงอยู่ที่เดิม ไม่มีการเคลื่อนที่มากมายนัก เสียงในการพูดคุยเบา หลังจากผู้นำกลุ่ม ให้สมาชิกเปลี่ยนคู่สนทนาใหม่อีกครั้ง ครั้งนี้ จังหวะการหาคู่สนทนา ดูจะเร็วขึ้น มีการขำมั่งในการเลือกคู่สนทนา เสียงการสนทนาจะดังมากขึ้น บริเวณที่จับคู่สนทนาเป็นวงกว้างขึ้น ผู้นำกลุ่มได้เวลาในการใช้จับคู่สนทนาครั้งนี้ประมาณ 20 นาที ปรากฏว่าสมาชิกได้กับเพื่อนสมาชิกสูงสุดจำนวน 10 คน และต่ำสุดจำนวน 6 คน จากการพูดคุยสนทนาสมาชิกได้บอกว่าได้รับรู้เรื่องราวของเพื่อนสมาชิกมากขึ้น บางคนคิดว่าตนสนิท และรู้จักเพื่อนมากแล้ว แต่พอให้สนทนาพบว่า มีอีกหลายอย่างที่ตนเองยังไม่รู้สึกเลย สมาชิกบอกว่าสนุก เพลิดเพลิน อยากจะให้มีความมากกว่านี้จะได้พูดคุยกันทุกคน

2. กิจกรรม "ถนนแห่งชีวิต" เพื่อพัฒนาความรู้สึกปลอดภัย ความเชื่อมั่นในตนเอง การไว้วางใจผู้อื่น และการได้รับการไว้วางใจจากผู้อื่น

กิจกรรมนี้ใช้เวลาประมาณ 6 ชั่วโมง โดยสมาชิกแต่ละคนจะเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเขาและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวเขา โดยผ่านภาพวาดที่เปรียบทางเดินของชีวิตเป็นเสมือน "ถนน" ที่ตนผ่านมา กำลังจะผ่าน และคาดว่าจะผ่านในอนาคต กิจกรรมนี้จะเชื้อให้สมาชิกแต่ละคนได้สำรวจตนเอง นั่งนึกทบทวนเรื่องราวในชีวิตของตน และนำไปสู่การวางแผนในอนาคต ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกได้สำรวจตนเองว่ามีเหตุการณ์อะไรบ้างที่เกิดขึ้นกับตนเอง ตนเองมองชีวิตอย่างไร วางแผนในอนาคตอย่างไร และให้เปิดเผยเพื่อนสมาชิกรับรู้ ในช่วงนี้จึงเป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกกับเพื่อนสมาชิกด้วยกัน มีการเปิดเผยตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน มีการชื่นชม ให้กำลังใจ ให้ข้อคิด และบอกเล่าถึงประสบการณ์ที่แต่ละคนประสบ

สมาชิกจะชื่นชอบกิจกรรมนี้มาก สมาชิกบางคนบอกว่าเขารู้สึกว่าตนเองโชคร้ายที่สุด อกหักที่สุด แต่ก็ยังมีเพื่อนที่มีทุกข์มากกว่าเขา แต่เพื่อนใช้ชีวิตที่มีความสุขกว่าเขาอีก สมาชิกบางคนบอกว่า เขาใช้ชีวิตที่ไร้สาระเกินไป ไม่มีเป้าหมายของชีวิต เลยดูเหมือนเขาไม่ประสบผลสำเร็จเลยทั้ง ๆ ที่เขายังไม่ได้ใช้ความสามารถของตน สมาชิกบางคนบอกว่าสบายใจที่ได้เล่าเรื่องราวบางอย่างในชีวิตให้เพื่อนสมาชิกฟัง เพราะสมาชิกเองก็รู้สึกอัดอัดที่ต้องพยายาม

ปกปิดเรื่องราวของตนเอง เพราะรู้สึกอายเพื่อน เวลามีความทุกข์หรือไม่สบายใจก็ไม่สามารถจะปรึกษาใครได้ นอกจากนี้กิจกรรมยังช่วยในการปรับความเข้าใจระหว่าง สมาชิกและสิ่งแวดล้อม เช่น เพื่อน ระบบการเรียน อาจารย์ โดยเพื่อนสมาชิกได้ช่วยกันแสดงความคิดเห็น และมุมมองส่วนตัว ซึ่งทำให้เป็นการขยายโลกทัศน์ในการมอง ทำให้สมาชิกมีเจตคติต่อสิ่งเหล่านั้นในทางบวกมากขึ้น

3. กิจกรรม “ผ่อนคลาย” ล่องแพและเล่นน้ำตก เพื่อเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ ใสใจ สนใจ ช่วยเหลือกันและกันมากขึ้น

กิจกรรมนี้ใช้เวลา 2 ชั่วโมง โดยจะล่องแพไปตามแม่น้ำเรื่อย ๆ เมื่อผ่านแพอื่น นักท่องเที่ยวก็จะเห็นมาโบกมือทักทาย สมาชิกบางคนก็จะโบกมือตอบ เมื่อล่องไปเรื่อย ๆ สมาชิกเริ่มจะทักทายโดยโบกมือยิ้มให้คนอื่นก่อน ขณะเดียวกันขณะที่เริ่มล่องแพ สมาชิกจะจับเป็นกลุ่มเล็ก ๆ หลาย ๆ กลุ่ม กลุ่มเล็ก 2-3 คนบ้าง 3-5 คนบ้าง แต่บางแพล่องไปได้ระยะหนึ่งสมาชิกบางกลุ่มจะเริ่มเอาขนม ผลไม้ น้ำดื่มมาแจกกัน มีการส่งต่อขนม มีการถามไถ่ว่าจะรับไหม นอกจากนี้ ยังมีการชี้ชวนให้ดูทิวทัศน์ เริ่มมีการเคลื่อนย้ายตนเอง เพื่อมาชมทัศนียภาพ กลุ่มค่อย ๆ มีการรวมกันมากขึ้นอย่างเป็นอิสระ และจะสังเกตได้ชัดเจนเมื่อแพจอดให้เล่นน้ำตก สมาชิกจะรู้สึกสนุกกัน มีการชักชวนกันให้เล่นน้ำ และมีสมาชิกลงเล่นน้ำแทบทุกคน เหลือเพียง 2-3 คนที่อยู่บนแพ โดยจะช่วยถ่ายรูปให้

กิจกรรมนี้ ช่วยสร้างบรรยากาศให้รู้สึกปลอดภัย อบอุ่น อิสระ และเปิดโอกาสให้สมาชิกได้ช่วยเหลือกัน แบ่งปัน และใส่ใจซึ่งกันและกัน ทำให้อาณาเขตส่วนตัวของสมาชิกแต่ละคนลดลง สามารถเข้าไปใกล้ชิดกันและกันมากขึ้น ดังนั้น ภาพที่ปรากฏในช่วงนี้จึงเห็นได้ว่าสมาชิกรวมกันเป็นกลุ่มใหญ่ขึ้น แทบจะเรียกได้ว่าเป็นกลุ่มเดียว นั้นแสดงให้เห็นว่า สมาชิกมีการยอมรับกันและกันมากขึ้น และเกิดความรู้สึกร่วมกันมากขึ้น

4. กิจกรรม “ยามค่ำคืน” เพื่อพัฒนาค่านิยมในการอยู่ร่วมกันของสมาชิก

กิจกรรมนี้ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง เป็นการนำเกมส์ และเพลงเป็นสื่อในการเรียนรู้ การอยู่ร่วมกัน โดยเกมส์จะสื่อถึงการทำงานเป็นทีม ประสิทธิภาพในการทำงานโดยมีการ

ระดมสมองในการวางแผนการปฏิบัติ และการแก้ปัญหาาร่วมกัน การสื่อถึงประสิทธิภาพจากความเป็นหนึ่งเดียว ส่วนเพลงนั้นได้สื่อถึงความเป็นสายสัมพันธ์และการรู้จักให้

กิจกรรมนี้เป็นสื่อที่เอื้อให้สมาชิกได้มีการสัมผัสกันมากขึ้น ทั้งทางกายและทางใจ เป็นการพัฒนาการไว้วางใจผู้อื่นและการได้รับการไว้วางใจผู้อื่น ภายใต้บรรยากาศที่ปลอดภัย ทั้งนี้จะช่วยพัฒนาให้เกิดความรู้สึกในการยอมรับผู้อื่น และการได้รับการยอมรับจากผู้อื่น

ดังนั้นในการอยู่ร่วมกันสมาชิกจึงมีความสุข เนื่องจากอยู่ในสภาวะที่ไว้วางใจผู้อื่นได้ และตนเองสามารถเปิดเผยตัวเอง มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น

5. กิจกรรม “ยามเช้า” เป็นการเตรียมความพร้อมทางร่างกาย และจิตใจ

กิจกรรมนี้ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง เป็นการนำธรรมชาติที่อยู่รอบตัวมาเป็นสื่อในการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เพื่อให้เกิดความสุขสบาย และเปิดโอกาสให้สมาชิกได้พูดถึงเพื่อนสมาชิก ในแง่มุมที่ตนระลึกถึง เช่น อยากกล่าวชื่นชมเพื่อนแต่ยังไม่ได้บอก หรืออยากขอโทษบางสิ่งบางอย่างกับเพื่อนแต่ยังไม่ได้ทำ ซึ่งเป็นการระบายความเครียด ความรู้สึกที่ค้างค้ำภายใน เพื่อจะได้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้ต่อไป

ในการทำกิจกรรมนี้ สมาชิกให้ความร่วมมือดี ในช่วงแรกสมาชิกค่อนข้างเขิน มีสมาธิในการทำดีมาก ในช่วงหลัง เปิดโอกาสให้สมาชิกได้บอกกล่าวถึงความรู้สึกภายใน เช่น สมาชิกได้ขอบคุณอาจารย์ที่ทำให้เขาได้มีโอกาสมาเข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้ อีกคนหนึ่งรู้สึกประทับใจมากกับการอยู่ร่วมกับเพื่อน เป็นสิ่งพิเศษที่สุดในชีวิตของเขา อีกคนหนึ่งบอกว่าเป็นครั้งแรกของการออกมาต่างจังหวัด ครั้งแรก ๆ รู้สึกกลัวและตื่นเต้นมาก ตอนนีู้สึกว่าไม่กลัวแล้ว อีกคนหนึ่งบอกว่ารู้สึกสดชื่น และผ่อนคลายเป็นที่สุด

6. กิจกรรม “จิตรกรมือใหม่” เป็นการพัฒนาค่านิยมและความรู้สึกผูกพันกับมหาวิทยาลัย

กิจกรรมนี้ใช้เวลาประมาณ 4-5 ชั่วโมง โดยแบ่งสมาชิกเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ

5-6 คน เพื่อร่วมกันวาดภาพมหาวิทยาลัยตามความรู้สึกของตนเองบนกระดาษที่จัดไว้ให้ และส่งตัวแทนออกมาบรรยายภาพที่วาด ภาพวาดที่ปรากฏนั้นล้วนจะเป็นการวาดตัวตึกมหาวิทยาลัย พระโพธิสมภาร ตัว "เสียง" โดยทุกกลุ่มวาดรูปโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับจุดเบื้อนกับกระดาษเลย แต่เป็นที่น่าสังเกตคือ ไม่มีสิ่งมีชีวิตอยู่เลยนอกจากมีต้นไม้บ้างเล็กน้อย ได้ชี้ชวนให้สมาชิกได้มองและขยายโลกทัศน์กับคำว่า "มหาวิทยาลัย" ความสัมพันธ์ระหว่างสถานที่หรือตึกเรียนหน่วยงานต่าง ๆ ที่ซ่อนเร้นภายในตึกเรียน อาจารย์ นักศึกษาคณะต่าง ๆ ผู้บริหารของมหาวิทยาลัยกับสมาชิก เพื่อที่จะให้สมาชิกได้เห็นถึงความสัมพันธ์อันละเอียดที่สานโยงใยกันอยู่ภายใน ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกได้ใช้ชีวิตท่ามกลางความสัมพันธ์เหล่านี้ด้วยความเข้าใจและมีความผูกพันกับคำว่า "มหาวิทยาลัย" มากขึ้น ในช่วงสุดท้ายให้สมาชิกได้สรุปคำว่า "มหาวิทยาลัย" โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายของสมาชิกทุก ๆ คน ซึ่งสมาชิกได้สร้างเป็นรูปวงกลมที่เต็มแน่นด้วยสมาชิกและตัวแทนได้บรรยายว่า สมาชิกทุก ๆ คนเป็นส่วนประกอบหนึ่งของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยก็เป็นส่วนประกอบหนึ่งในร่างกายของสมาชิกทุกคน

7. กิจกรรม "อ้อลา"

กิจกรรมนี้ใช้เวลาประมาณ 1-2 ชั่วโมง โดยเปิดโอกาสให้สมาชิกได้กล่าวถึงความประทับใจในเพื่อนสมาชิก ตลอดจนขอบคุณ และ/หรือขอโทษ เพื่อนสมาชิก จากกิจกรรมนี้สังเกตเห็นว่าสมาชิกสนิทกันมากขึ้น มีการจับมือ โอบกอด ตลอดจนมีน้ำตาตลอดบ้าง และขอร้องเพลงสายสัมพันธ์ และคำมั่นสัญญาก่อนปิดกลุ่ม

สิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ เป็นการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นภายในตัวสมาชิก และนำไปสู่การปรับเปลี่ยนโลกทัศน์เจตคติในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

ผลการทดสอบสมมุติฐานการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัยตั้งไว้ว่า " นักศึกษาที่เข้าร่วมกระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวทรอดเซอร์ จะมีเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เพิ่มขึ้นมากกว่าก่อนเข้าร่วมกระบวนการ การมีปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ "

ผลการวิจัยพบว่า คะแนนเจตคติภายหลังการเข้าร่วมกระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ จะมีคะแนนสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาที่เข้าร่วมกระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ มีเจตคติที่ดีมากกว่าก่อนเข้าร่วมกระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ ผลการวิจัยจึงสนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยนี้

ดังนั้นการทดสอบในเชิงการเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง แสดงให้เห็นว่า กระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ มีผลต่อเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัย ซึ่งผลการเปลี่ยนแปลงเป็นในลักษณะทางบวกที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .01

ผลการศึกษานี้มีความสอดคล้องกับการศึกษาของโฮเวอร์ Howard Zimpfer cited # by Ohlsen , 1977) ที่ทำการศึกษาโดยใช้กระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มในการพัฒนาเด็กให้เกิดการเรียนรู้การปรับตัวทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก สังคมและเจตคติต่อโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มสามารถพัฒนาเด็กให้เกิดการเรียนรู้การปรับตัวทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก สังคม และมีเจตคติทางบวกต่อโรงเรียน

สรุปงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงสาระสำคัญ 2 ประการคือ

1. รูปแบบของกระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางบวกได้ โดยการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มเป็นกระบวนการที่นักจิตวิทยาการปรึกษาจัดขึ้นเพื่อเอื้ออำนวยให้บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจตนเอง ซึ่งการเรียนรู้และเข้าใจตนเองจะเกิดขึ้นภายใต้บรรยากาศที่สมาชิกรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย ไว้วางใจ เพื่อให้เกิดการสำรวจตนเอง มีการเปิดเผยตนเอง และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ร่วมกันกับเพื่อนสมาชิก จึงทำให้สมาชิกเกิดความเข้าใจตนเอง รู้จักตนเอง และตระหนักรู้ในตนเอง ดังนั้นสมาชิกจึงสามารถที่จะรับรู้สิ่งต่าง ๆ ตามความเป็นจริงได้ และนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในเชิงเจตคติ ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยนี้

2. กระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ สามารถพัฒนาเจตคติได้ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520) ได้กล่าวว่า การเปลี่ยนแปลงเจตคติหรือได้เกิดเจตคติใหม่นั้นจะต้องอาศัยระยะเวลา และกระบวนการหลายอย่าง ซึ่งหากบุคคลนั้นไม่เข้าใจในรายละเอียด การให้รายละเอียดหรือข้อเท็จจริงก็สามารถช่วยได้ การสื่อสารโดยให้ข้อคิดเห็นทั้งสองด้านคือ ด้านดี และไม่ดี ก็สามารถช่วยให้เกิดเจตคติที่ดีได้ การอภิปรายกลุ่มก็เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยเปลี่ยนหรือสร้างเจตคติใหม่ได้ และศิริชัย กาญจนวาสิ และเยาวดี วิบูลย์ศรี (2524) กล่าวว่า การปรับเปลี่ยนเจตคติ กระทำได้โดยใช้กระบวนการจูงใจหลักการแห่งเหตุผล เทคนิค และทฤษฎีอันเหมาะสม การได้รับประสบการณ์ตรงและผลที่เกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการดำเนินการตามกระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม และกรอบแนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน ซึ่งมุ่งเน้นให้สมาชิกเกิดการตระหนักรู้ในตนเองโดยผ่านการเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับสภาวะการณ์และสถานการณ์ในขณะนั้น ๆ นอกจากนั้นในแต่ละช่วงของการดำเนินกิจกรรมจะประกอบด้วย การสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิดเห็น บางขณะจะมีการชี้แจงให้ข้อมูลหรือการชี้ชวนเพื่อขยายโลกทัศน์ ตลอดจนการอภิปรายกลุ่ม สิ่งเหล่านี้ได้ช่วยให้สมาชิกได้ประจักษ์และชัดเจนในความเป็นจริงมากขึ้น ดังนั้นจึงมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นภายในตัวสมาชิก และจากการทดลองนี้จะเห็นได้ว่าสมาชิกมีการเปลี่ยนแปลงเจตคติไปในลักษณะทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จะเห็นว่าการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทรอดเซอร์ จะช่วยพัฒนาให้สมาชิกเกิดการตระหนักรู้ในตนเอง อันจะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงภายในของสมาชิก โดยผ่านกิจกรรมที่ดำเนินตามกระบวนการกลุ่มนั้นคือ การสำรวจตนเอง เข้าใจตนเอง และการเปลี่ยนแปลงภายใน หรือทางพฤติกรรมและกรอบแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ของมาสโลว์ (Maslow) และแนวคิดของลูฟท์ และอินแฮม (Luit and Ingham) ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ เพื่อนำไปสู่ความรู้สึกปลอดภัย ว่างใจ และพร้อมที่จะสำรวจตนเอง เปิดเผยตนเอง และเกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การเข้าใจในตนเองและการเปลี่ยนแปลงภายในตัวเอง จึงจะเกิดขึ้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า กระบวนการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบทรอดเซอร์เป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยให้การพัฒนาแนวทรอดเซอร์ สามารถเพิ่มเจตคติทางบวกของนักศึกษาที่มีต่อมหาวิทยาลัยได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงเป็นการสนับสนุนสมมุติฐานการวิจัยในครั้งนี้